

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I 1919 og formentlig endnu tidligere blev der af „*The National Poultry Council*“ paa engelske Ægproducenters Vegne iværksat en betydelig Agitation for at faa vedtaget en Lov om, at alle til England indførte Æg skulde være mærkede med Ordet „*imported*“ eller med Navnet paa Oprindelseslandet. I Fjor blev der i Underhuset indbragt et privat Lovforslag „*The Merchandise Marks Bill*“, der bl. a. ogsaa indeholder en Bestemmelse om, at Æg, der indføres til England, skal være tydeligt og holdbart mærkede med Navnet paa Oprindelseslandet eller med Ordet „*imported*“, og en tilsvarende Resolution blev vedtagen paa den sidste Verdensfjerkræavler-Kongres i Haag i 1921.

Saafernt det fornævnte i det engelske Underhus forelagte Lovforslag maatte blive vedtaget, er det en Selvfølge, at man, da England er vort Hovedmarked for Afsætning af Æg, maa indføre tilsvarende Bestemmelser her i Landet. Skulde det engelske Lovforslag imidlertid ikke blive vedtaget, er det dog et Spørgsmaal, om man ikke fra dansk Side alligevel bør indføre saadanne Bestemmelser. Adskilligt taler herfor, idet de danske Æg, paa Grund af deres Friskhed, i Almindelighed omhyggelige Sortering og gode Indpakning, er mellem de bedste, der indføres til England, og det maa derfor antages kun at ville virke som en Reklame for de danske Æg, saafremt de mærkes som saadanne. Udtalelser i denne Retning er ogsaa fremkomne i det af det engelske Underhus nedsatte Udvalg til Behandling af fornævnte Lovforslag, ligesom det ved samme Lejlighed blev anført, at Hovedparten af de til England indførte Æg kommer fra Danmark.

Anbringelse af Oprindelsesbetegnelse paa danske Æg, der udføres her fra Landet, falder i Traad med, at Lurmærket anbringes paa Flæsk og Smør, der udføres her fra Landet, og der kan derfor ikke overfor en Oprindelsesbetegnelse paa Æg anføres nogen betydende Indvending. Det er anført, at man derved udsætter sig for, at ikke-danske Æg vil blive mærket som danske, og at disse, hvis de er af ringere Kvalitet, vil nedsætte Renomméet paa de danske Æg. Det er indlysende, at denne Opfattelse er ganske urigtig, thi de Paagældende vil altid ved en saadan Forfalskning løbe en Risiko, og denne staar, naar henses til, at indførte umærkede Æg

med Fordel og uden Vanskelighed vil kunne udgives paa det engelske Marked for engelske Æg, ikke i Forhold til den Avance, der kan opnaas. Indvendingen er tværtimod snarere et Argument for at danske Æg, der udføres, skal mærkes med en Oprindelsesbetegnelse, thi den regner netop med, at en saadan Mærkning har Værdi. Medens Dansk Andels Ægexport er meget interesseret i at faa en saadan Mærkning af Æggene indført, har de private Ægeksporthorer, paavirket af de engelske Handlende, hvis Udtalelser de har indhentet, fremsat Betæneligheder. Det er forstaaeligt, at de engelske Handlende stiller sig afvisende overfor den heromhandlede Mærkning, thi den vil for saa vidt gøre en Indskrænkning i deres Dispositioner, som den vil forhindre, at danske Æg kan udgives for andet end danske, men da Forholdet netop er, at man ønsker, at danske Æg skal sælges som danske, synes der ikke at være Grund til at tillægge denne Modstand større Betydning. Det er i denne Forbindelse ogsaa værd at erindre, at „De danske Svineslagterier“ i sin Tid ud fra tilsvarende Betragtninger protesterede imod Anbringelse af Lurmærket paa Flæsk, der blev udført herfra til England, thi den forløbne Tid har tilfulde godtgjort, hvor misforstaaet og lidet underbygget denne Protest er. Da Udførslen af Æg her fra Landet som allerede nævnt i overvejende Grad gaar til England, vil det være naturligt at mærke Æggene „danish“, og denne Mærkning vil efter de af Dansk Andels Ægexport gennem ca. 30 Aar indvundne Erfaringer kun medføre meget ringe Ulejlighed og forsvindende Udgifter.

En Oprindelsesbetegnelse paa Æggene forudsætter imidlertid, at disses Beskaaffenhed og Sortering er upaaklagelig. Dette synes imidlertid ikke altid at være Tilfældet, idet Statskonsulent Faber i Skrivelse af 6. Februar d. A., jfr. Bilag 1 og Underbilag 1, har indberettet til Landbrugsministeriet, at Sæmmenslutninger af saa at sige samtlige engelske Importører af Æg har henvendt sig til ham med Beklagelse over, at der i Efteraarstiden sælges et meget betydeligt Kvantum danske Æg som friske, til Trods for, at de har været hengemt i længere Tid, hvorhos bemeldte Importører, i Haab om, at der derved kunde indføres en Ændring til det bedre, har anmodet om, at Sagen maatte